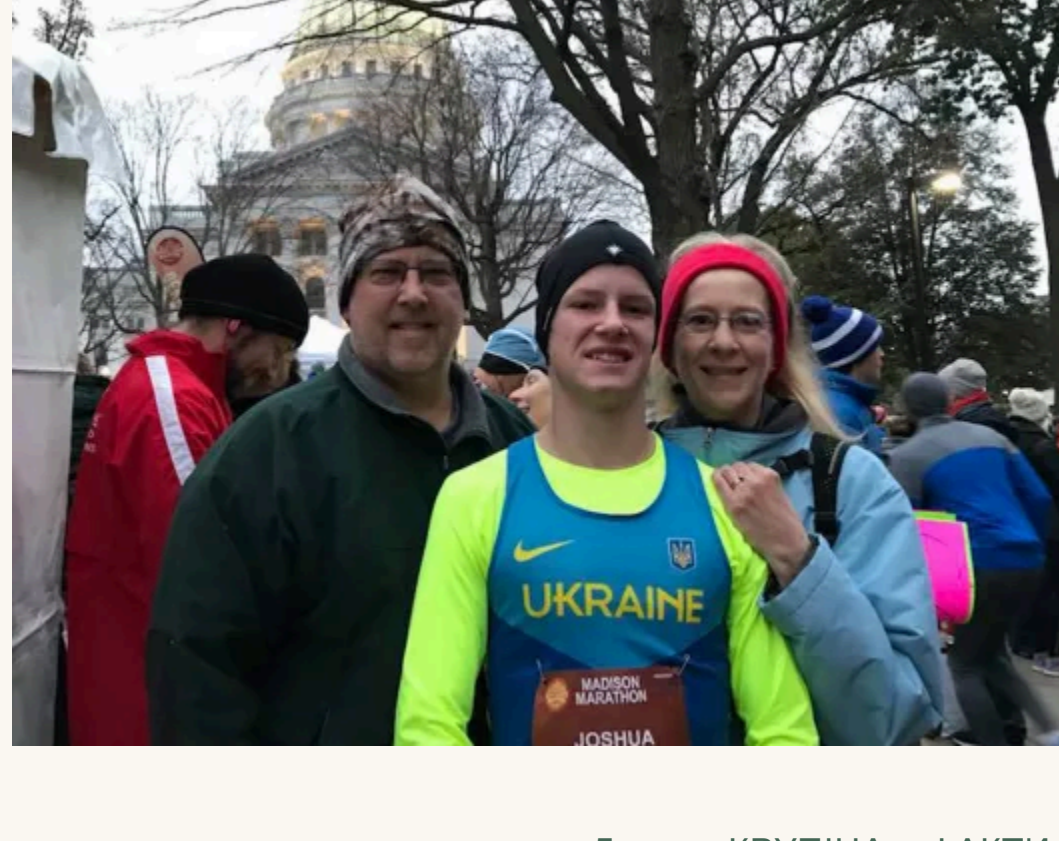

ОСТАННІ НОВИНИ

- 22:00** Чоловіччя по-японськи: гості говорять лише на дві теми
- 21:18** **ЧС-2026: результати та відеопозитиви матчів, розклад телепрямовань в Україні**
- 20:34** «Я б ніколи не обралилася»: Селена Гомес поспішила непорозуміння з Тейлор Свіфт
- 21:00** Зверніть на це увагу, купуючи мед: такі ознаки можуть вказувати на заміщення
- 20:31** США готували удар по Ірану з захопленням уразів, що зупинило операцію
- 20:08** Желе із сметанни кремом: десерт, який світитися зміна барвами
- 19:48** Розширення Єврозони: одна з найбільших історій успіху стало відомо, коли почнуться переговори про вступ України до ЄС

«Як жити без синочка?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина... жива

6:52 — 28 березня 2023

Лариса КРУТИНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначать 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 років ПОТОМУ» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Царство небесне мому синочку!» — плакав Петро. Він уже дев'ятий день напорою безроботному пиву. На поминальному столі на газетці була тарізка нехитра закусь: сало, солоні огірки, ковбаса. Другі співчутливо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як квадрант-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Серйогою ... Як жито-то тепер будемо без синочка?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що самі її поховали». Так і не побачив Яночку, — журився, не мотнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, влаштував він той спектакль з поминками... — зітхала мешканка Луганська Лариса Сороходо. — Свій же мене і змусив віддати сина!

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Можє, вона що дитину надувала?» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на гарному заводі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першочасноні зварувальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втікла з сином на найману квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народження другого сина нікто не зрадіє, — згадувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого життя у Лариси не було. Пони вона лежала 27 днів після кесарева, її мати, яка невзлюбила зятя за п'янки, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спликувалися, залишай дитину в пологовому будинку. Забрати його, щоб вона померла з тлобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насаждали не менш: «Залишай дитину в пологовому будинку!» Чоловік заохочує добити: «У мене немає грошей навіть тобі на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — кину».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семирічного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижити старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинок дитини Лотиково (Луганська область), де жив трірічний Сергієво, приїхали усновителі з Америки Джефф і Камілла.

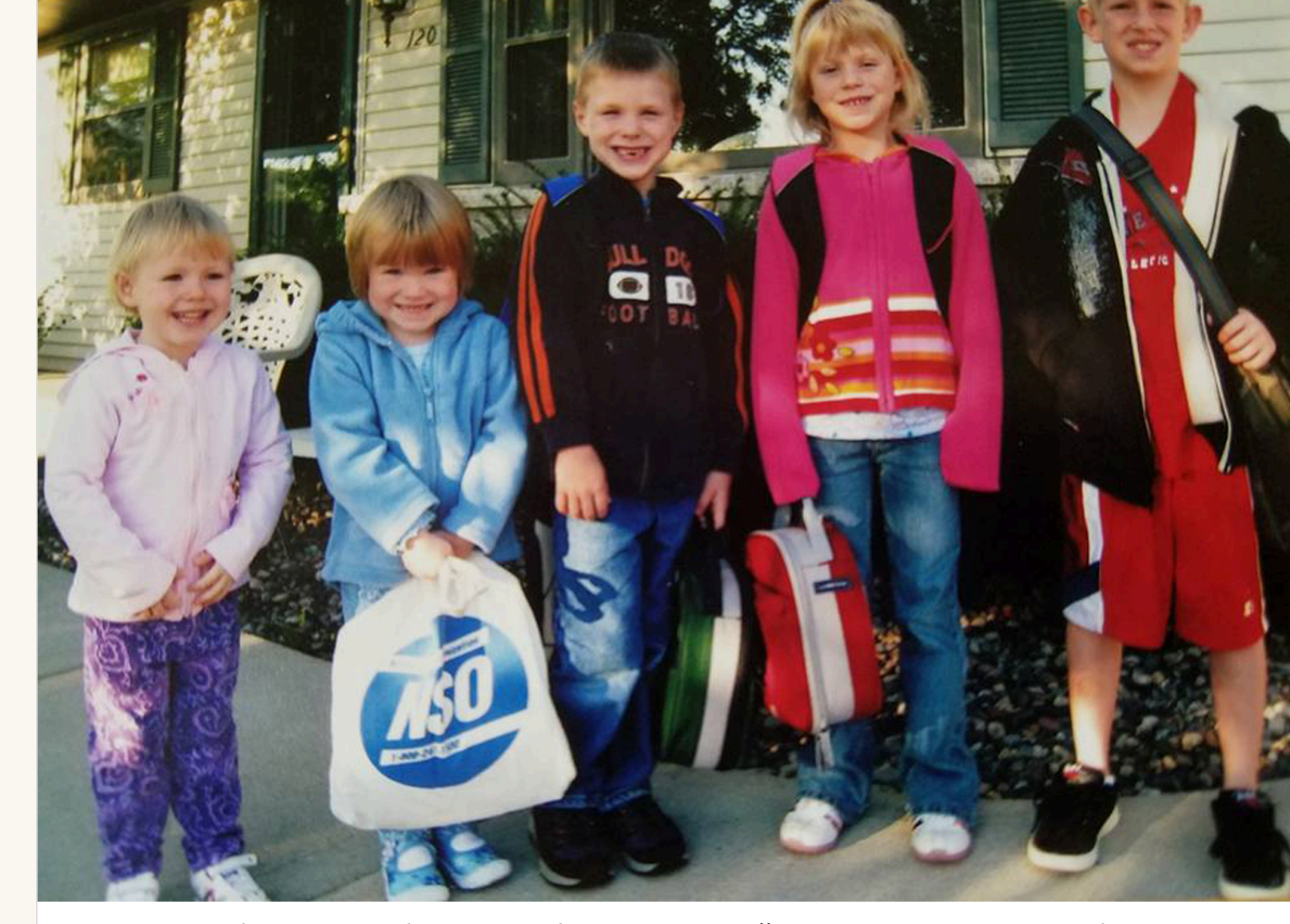
— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — згадував Георгій Фортуньєв, довірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів, байдуже опустивши голову. «Це наш!» — розхвилювався Джефф. «Ти апевнений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас вистачить сил його вилкувати?» — засумнілася дружина Каміллі. І тут малюк підняв голівку, бозяю і з якоюсь відчайдушною надією глянув на Камілла. І вона так заусмілася. І я все зрозумів: ця мила жінка відразу ж прийшла дово в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означає Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.

— Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за традицією, такій «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вєчирка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.

Я швидко забув свій дитубудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, задував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захисним! Він знаходився в місті Боскобел, штат Віксонсін. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з кутком пляшавих ведмедиків. Ще була величезна їдальня кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили пограти, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселоцями.

У батьків була собака породи бігль Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на лівій стороні, і у нас був великий двір з городом, роїдбавками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, втішалися з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справним старшим братом.

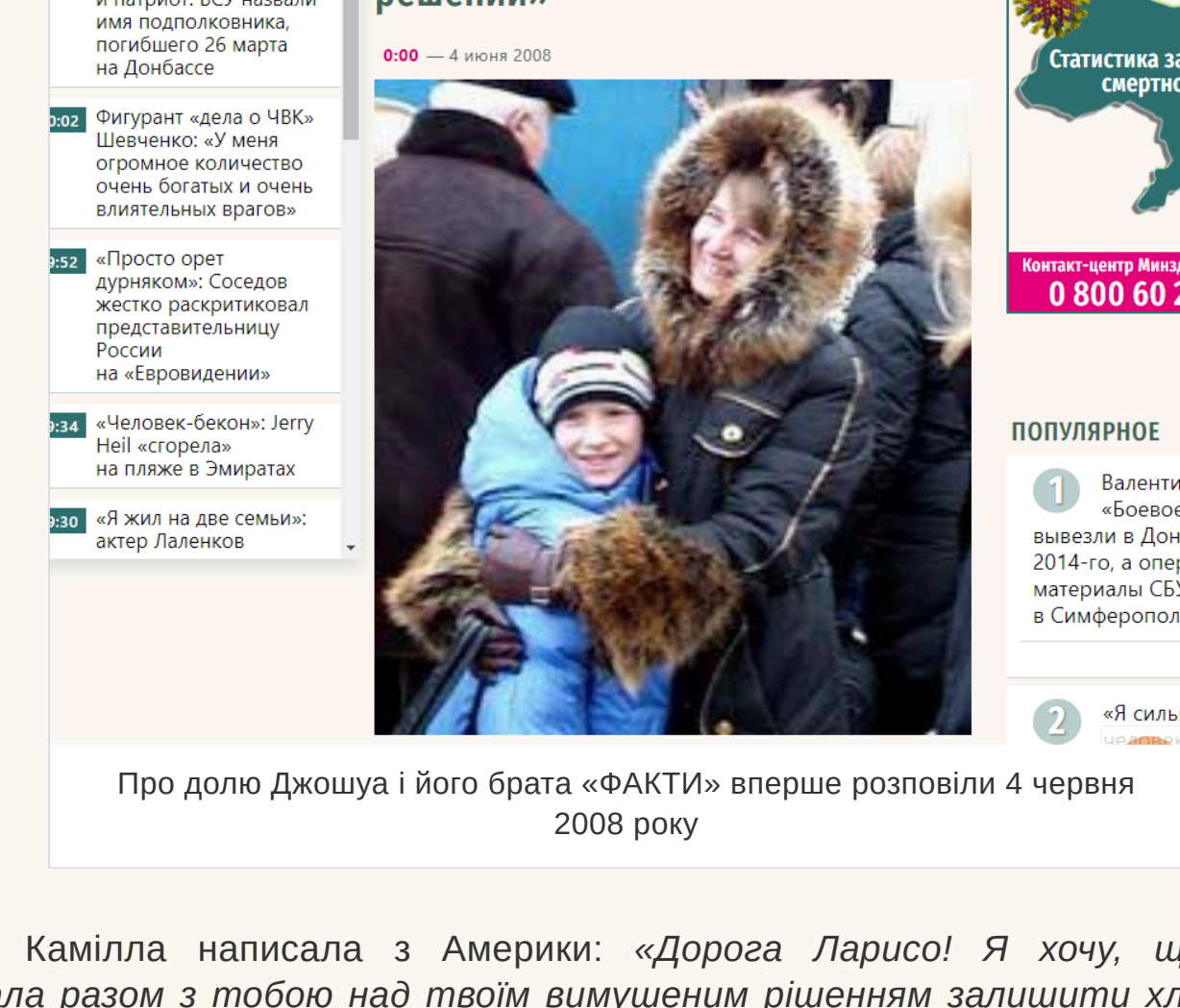
«Я б свого ніколи не віддала»

— Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милосердя? Але ж ми можемо розшукувати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — згадує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

— І я її знайшов. — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантильних жінку, яка з собою сина намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагачись знайти хорошиї заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син пішов у вечірню школу, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітиса, Лариса зраділа.

— Прилетівши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська. — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» і вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотозальбони, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погразли з братом Миколою. Це був особливий день.

Про долю Джошуа і його брата «ФАКТИ» вперше розповіли 4 червня 2008 року

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоім вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою повагу до твого трагічного рішення. Я сподівалася, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть слібно переживаючи те, що трапилось. Тому що ти стала частиною двох, про яке я так сильно молилася.

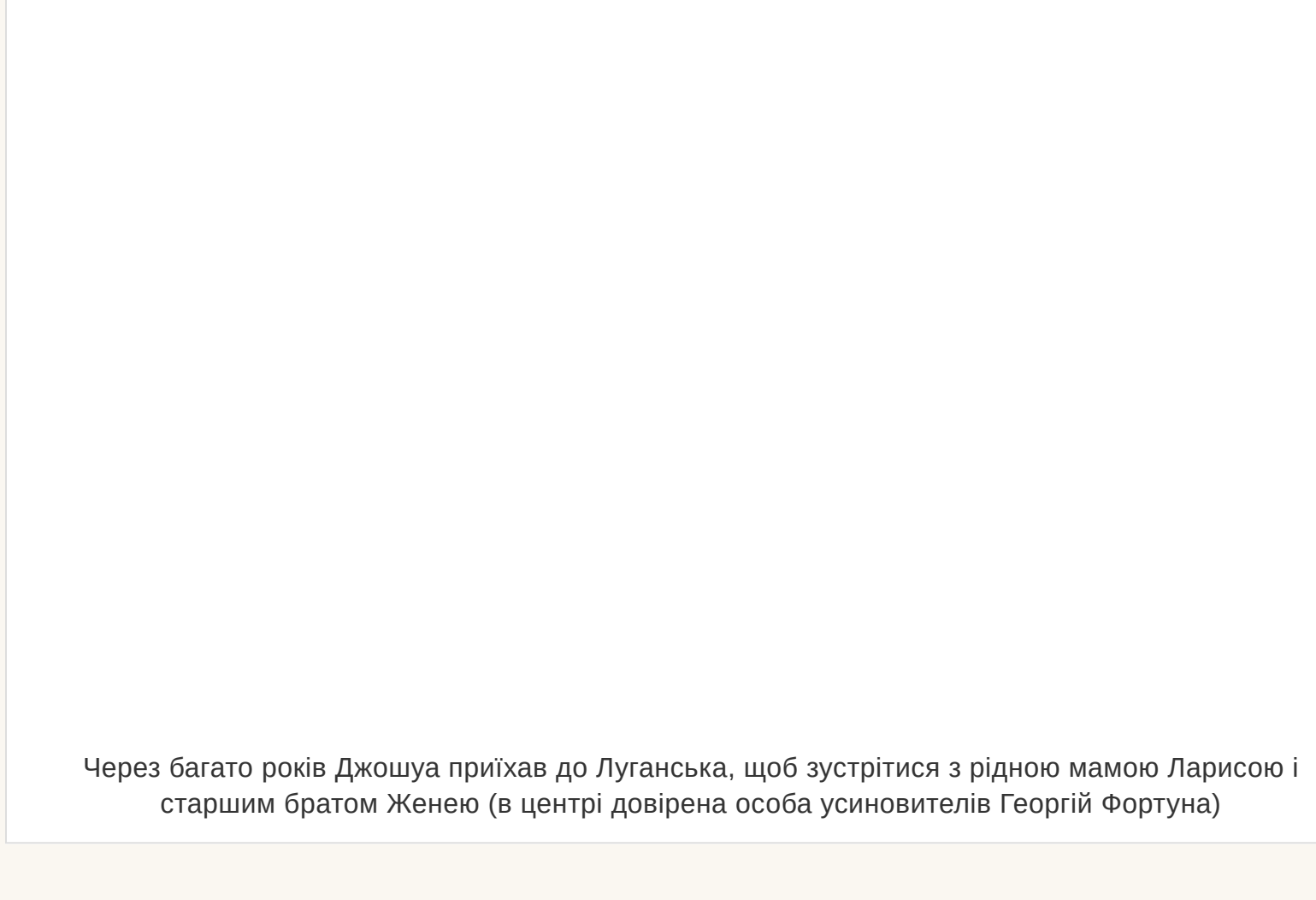
Важко описати словами відчуття усновителки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіє від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думаючи про прийняті тобою рішення. Твоя жертва в повній мірі винагорожена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багатьо сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашою мислякою прийняли рішення усновити дитину з України. Тринадцять! Як багаторо. Дякую, дякую, дякую!»

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жаскава зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і цистям для когось. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болі, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди дізнавшись про історію Лариси з газет і телескокетів, ні-ні, та й колоти докорами: «Як ти могла? За скільки ти продала своо дитину?» «Я б свого ніколи не віддала ... Розірвася, але тьяни!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтаря. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрілися на телепрограмі «Стосується кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітиса з рідною матір'ю Ларисою і старшим братом Женю (в центрі довірена особа усновителів Георгій Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

«Завдяки вам, Петро, у мене з'явилася можливість набути досвіду батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітиса з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» - написав Джефф. Але, коли Джошуа з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яний, з розбитим в бічці обличчям. Проспавшись, він так і не наважився зустрітиса з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— Тоді, в Луганську, ми доводо розмовляли на платформах, поки не прийшов час сісти в наше авто, — згадує Джошуа. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама покляла руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи очі. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востаннє. Моє серце розривалося...

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— Я був вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїми важкими рішеннями дала мені шанс прийти в Америку і мати батьків, братів і сестер, які у мене є зараз. І в вічно вдячний мамі Камілі і татові Джеффу за те, що усновили мене. І повністю змінили хід мого життя.

І це я радий, що мама Камілла дала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, щаслива, здорова, рясно живе. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. Я українець. І цим пишаюся. Я займався кросом, легкою атлетикою, футболом. У 2017 році, коли проїбг свій третій марафон (24,6 мил) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму США.

Джошуа з Джеффом і Каміллою — прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мами, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене... Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробити трійдером, щоб оплчувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного рудоволого юнака вільне.

— Я це не захокався, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жинку в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усновлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Аніме 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу. Джошуа — 18, і він на першому курсі коледжу. Тетяні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в сім'ї ростуть в теплі й любові

Папа Джошуа Джефф працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Камілла вже тридцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А це дорослий Ім з сином вижити, виріс «єрудованим, з хорошими людськими якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після волювання він залишився один у двокимнатній квартирі, часто ходив туди друзі, які курили «траваку», і сина взяли мало не як власника наркомаманского притону», — розповідала «ФАКТАМ» Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонером Миколою поїхали в Удмуртію, в Іжевськ. На своїх сторінках в соціальних мережах 58-річний Микола постить російські фрейли, ласе України і пролатвій сектор». І вважає, що радянський журнал «Урокам» давав переважно увянення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться новеньким російським паспортом, фотографується у військовій формі і, співчуваючи пасажирам і влітку літка Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, пишаюся: «Ми всі разом полюбилі Сирію!»

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримував політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідати не хоче...

Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалося доля іншого нашого героя, вшанованя дитбулинку Діми Божак, який перенів в Україні смертельну хворобу. І був усновлений подружньому парюю з США.

Читайте також: «Дізнаючися історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка збоула сін'ю в США

Читайте нас у Facebook

До змісту сшециени Поділитися у соцмережах

Друкована версія Лист редакторів Поскаржитися

Поділитися Поділитися Твітнути

ЗРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Терезам — «Дівка Мечі» та вшанована її героїні: Стрільцями — «Біля Жовтня і горади» у майдані: Таро-прогноз на 15 червня
- Водити — відверті рамки: Холостяк — шанс на примирення: гороскоп на 14 червня
- Водити — відверті рамки: Холостяк — шанс на примирення: гороскоп на 14 червня
- Сюжетом погрібно скласти план зажити бачити. Сюжетом — відомитися від несподіванки: Фінансовий гороскоп на тиждень з 15 по 21 червня
- Банки закликаються спілкуватися: Фінансовий гороскоп розкриває прораї секрет

Новини партнерів

<p>Мова сайту</p> <p>Україна Голландія Бразилія</p>	<p>Сайт</p> <p>Україна Словенія Сербія Бразилія</p>	<p>Культура</p> <p>Шоу-бізнес Фітнес Суспільство</p>	<p>Книга рецептів</p> <p>Лідер та зарплатні статті</p> <p>25 років погоди</p>	<p>Історія суспільності</p> <p>Наука та технології</p> <p>Залишайте у Факти</p>	<p>Іменинники дня</p> <p>Гороскоп</p> <p>Бюджет заощад</p> <p>Фотобанк</p> <p>Погода</p>
--	---	--	---	---	--